

לעולם מעד מרבו
מעד להקדש יו

1234567

ספר ברכת אברהם

שם הברלח ואכן השהם : שרשו פתוח אלי מים : על מקום ברכת
נטילת ידים : בשחרית סמוך לסדר הברכות : בפלפולים גדולים
ושיטות והלכות :

זויל

וכל הספר שראשו עד סוף דבריו מתנגלים ויותר משלש מאות דיונים אחרים בכלל הספר
עולים : וכל הלומד בו כעיון גדול וחדר שכלו : מה טוב חלקו ומה נעים גורלו : כי נגלה
אליו כדברי תורה אליהו זל כחלוס : כלשון הקדש כגפך ספיר ויהלם : וקרא אליו
בבחרותו ויאמר בני : תשובהך על שאלתי אל תעלים ממני : הוא כספר זה
הנקרב הלם : החכם השלם הנאון כמחרר אברהם יצו אוהב שלום :
גם חבר הדטה פסקים אחרים על דיונים : עברו כינו וכן
חכמים ורבנים : בן הרב הנאון כמחרר שלמה
טריויש טרפתי זל : מזרע המאור הגדול
מטריויש רש"י זל יול :

מקט

גרפס בבנת הארון משיר אלוויזא בראגין שנת שיב לפק
פה ויניציאה

חקנת כספי טמי חופי האשפול באולם

לזכר

טוב זכרון לפני ה' ולזכרון לבני ישראל ולסימן טוב שנת ר"ן כ"ה נשמת
 אדם הייתי מלמד תלמידים בעיר רוביקו ורחוקה מהעיר המהודרה
 פיר' ארץ כהלך יום אז הייתי בן עשרים שנה נראה אלי בחלום כליל שבת
 בפרשת בשלח איך הייתי בעלייה אחת והיא בית ממש על גבי בית המדרש אשר הייתי לומד
 ומלמד בתוכו שהיה הבית המדרש שלי באמת ובאמונה בעלייה על בית תחתון ונראה אלי
 בחלומי שהיתה עלייה על גבי עלייה דהיינו תחתיו שניים ושלישים והייתי יושב בחלומי
 בעלייה העליונה על ספסל ולפני שלחן ערוך והייתי יושב בראש הספסל אבל ראש השלחן בנר
 דרום כי היה השלחן אדום בין דרום לנפון וכנגדי מעד מורח היה ספסל אחר אבל השלחן
 והספסל בין אדום כלאור השלחן ושם כנגדי יושב על ראש הספסל האחר אבל ראש השלחן אדם
 זקן מאד ובעל זקן לבן בשערות ארוכות ואחוריו היה סמוך לטתל והיה הטיטל ההוא לעד
 מורח אורך הטיטל בין דרום לנפון כמו שהיו השלחן והספסלים בין דרום לנפון בזכר ופני
 הזקן המהודר כנגד פני וישאלני הזקן ויאמר אלי בזה הלשון הקדש באהבה כאהבת האב
 אל הבן ויאמר בני מי היה גדול בנביאים אמרתי אליו ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אז
 גם כן הכל בלשון הקדש אמר אלי אם כן למה לא עשה משה כשאר הנביאים שהיו אומרים
 בנבואתם הנחמות קודם זמן קיום הנחמות כך היה ראוי למשה לומר השירה קודם טביעת
 המצריים כיס וזה היה לו לכבוד ולתפארת להראות לישראל נבואתו האמתית שהיה יודע
 שיטבעו המצריים כיס כמו שעשו שאר הנביאים שלא היתה מעלתן כמוהו *

אמרתי

אליו גם אני בלשון הקדש כי ידע משה על רוב עם ישראל שלא היו חזקים
 באמונה אמר בדעתו אם אשיר את השירה קודם שיראו ישראל מיתת
 המצריים כיס לא ישירו עמי את השירה על זה אמרתי שיראו ישראל מפלת המצריים כדו שיזכר
 כל ישראל לשורר את השירה עמי עד כאן היו דברי ושתת הזקן וקבל תשובתי בשמחה *
 הדברים האלה היה דבר ה' אלי אברה' במחזה לאמר כי תשובתי אמתית כי הפסוקי'
 רומזים זה הענין דכתיב וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים וירא ישראל את
 היר הגדול אשר עשה ה' במצרים וייראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו מכלל שער
 עתה לא היו חזקים באמונה אז ישיר משה ובני ישראל את השירה כלומר אז כשראו הנס
 ושיר משה ובני ישראל את השירה ומשה זכה וזכה את הרבים אבל אם לא היו רואים הנס
 לא היו אומרים עם משה את השירה :

ובל

ימי אמרתי בדעתי כי אותי הזקן הנזכר אשר ראיתי בחלום ודבר עמי ואני עמו
 הדברים הנזכרים היה אליהו הנביא זכר לטוב שנגלה אלי בחלום בכות אבותי
 הקדושים זל כי מזרע המאור הגדול רש"י זל אנחנו *

אחר

כך מנאתי בשבט מהר"ם זל שכתב בסימן ש"ח זל מנאתי בשם הר"ר ברוך שספר
 שפעם אחת אכל רבינו אמרי' זל מדג שקורין כורבטא וכליל נראה לו זקן אחר
 בעל שיבה ובעל שער והדר פנים ומגדל זקן וסביא לו קופה מלאה שרצים ואמ' לו קום אכול
 ונרתע מאד ואמר לו והלא שרצ' הם אמר לו כך לא מותרין כמו אותם שאכלת היום ובהקיט
 ידע כי אליהו זל נגלה לו ומהיום שהוא והלאה פירש מהם ע"ל :

א ב ו ii ואני

ואני אברהם סריכיש צרפתי כַּמְנָאִי וְאֵת חַתּוּבָה שְׁנֵלָה בַּחֲלוּם אֲלִיהוּ וְסֹד לְטוֹב
 לְרִכּוּזוֹ אִפְרִי' ז'ל כְּרָמוֹת וְקָן כַּעַל שִׁיכָה וּכְעַל שַׁעַר אִמְרָתִי אֲכ' הִזְקָן שָׁנָר' אִי בַּחֲלוּם
 כַּעַל שִׁיכָה וּכְעַל שַׁעַר כּוֹרֵאִי הִיָּה אֲלִיהוּ הַנְּכִיָּא וְכוּר לְטוֹב וְכַל יָמָיו לֹא שְׁקָטָתִי וְלֹא נַחְתִּי
 מִלְּעִסוֹק חֲחֹרָה • גַּם הִנְצַרְתִּי לְכַתּוּב פִּסְקִים כְּרִינִים מִמַּטֶּת ה' בְּרָה • וְלִחְלוֹק לִשְׁם שָׁמַיִם
 כֹּהֵלֵל וְשֹׁמְאִי כְּשׁוֹרָה • עַם חֲכָמִים גְּדוּלִים כֹּאֲשֶׁר כָּל אַחֵר מֵהֶם דִּין הוֹדָה •
וחברתי גַּם כֵּן סַעַר בְּרַכְתִּי אֲבֵרָה'ס לְהוֹכִיחַ לְכַדָּךְ עֲבָל בְּבֵית הַכְּנֶסֶת כַּנְּפִירָא • וְלֹא
 בְּבֵיתוֹ כִּשְׁעַת הַנְּסִילָה מֵהַמַּטָּה הִיתָה הַתְּעוּרָה • וְנִתְּנֵלְגָלוּ כּוֹ שְׁלֵשׁ מֵאוֹ רִינִים
 לְרַעְתִּי בַּלְּפֹל נֹרָא •

ועתה ^{הַיְיִח 1234567} עַל הַנְּסִים שֶׁנַּעֲשׂוּ עִמִּי אֶפְתַּח שִׁפְתִּי וְאֶעֱנֶה וְאֶרְבֶּרֶה • וְלִכְלֹא אֲרַם אֲזִכְרָה •
 לֵאמֹר אֶת ה' אֶלְקִיךָ תִּירָאִי כִּי טַבַּעְתִּי בְּגִהְדּוֹ כְּטַכִּיעָה זֹרָה • וּכְפָרַט כֹּהֵל בְּנוֹסָן
 שְׁנֵתֶרֶם ה' לִפְק' לִיצִירָה • הוֹלִיכֹנִי הָמִים עוֹלָה וְיֹוֹרֵד כַּשֶּׁטֶף בְּגִהְרָא • רַחוּק כְּמוֹ מִיל וְהִיָּה
 כַּחֲנִי יִים לִסְקוּפִיָּא הַעִירָה • וְרִאֲוֹזָה שְׁלֵשָׁה יְהוּדִי אֲשֶׁר נִתְּלוּ עִמִּי כַּחֲבֵר' • וְאַחֲמָהֶם כַּקְּשָׁנִי
 כַּשִּׁפְתִּי הִנְהַר אֲוֹלִי יִמְנָאִנִּי לִתֵּת לִי קִטְרֶם • וְהוֹצִיאֹנִי שְׁנֵי גַּיִם מֵהָמִים הַמְרִים לִי כְּמִי מֵרָה •
 וְלִקְחוּ מִמֶּנִּי שְׁלֵשָׁה פְּרָחִים כַּמַּטְבַּע עִם טוֹרָה • וְהוֹלִיכֹנִי בְּבִפְרִי וְהַשְׁכִּיבֹנִי לְהוֹיַע זִיעָה חֲמָה
 וְקָרָה • וְיִכְסּוּנִי כְּשִׁמִּיכ' בְּאֶדְרֵת שֶׁנַּעַר חֲרָשָׁה וְשַׁעִירָה • וְהַקִּיאוּתִי מֵיַם רַבִּים כִּהְקָאָה לִכְנֹחַ
 כַּשְׁחֹרָה • וְאִמְרוּ אֲלֵי הַגַּיִם הַתִּימָה אֵיךְ נִגְלַת מַטְכִּיעָה גְּמֹרָה • כִּי כִּיּוֹם שֶׁלִּפְנֵינוּ שֶׁם נִסְכַּע
 תּוֹנֵר וְסוֹסוֹ וְגַיִיִּתָּם נִסְתַּר' • מִרְכַּבַּת הַתּוֹנֵר וְחִילוֹ וְסוֹסוֹ בְּגִהְרֵיָה • וְלֹא הוֹעִיל לָהֶם לִשְׁנֹס
 כִּבְחָ וְנִבְרָה • וְכִהְיוּתִי כַּמַּטְלֵל הַנְּהַר הַחֲפִלְלָתִי בְּלִבִּי תִּפְלָה זָכָה וְבִרָה • אֵהֵה ה' כִּי חֲנִנִי הוֹלֵךְ
 עִם פִּסְקִי שְׁלֵי לַחֲכָמִים לְהַתִּיר עֲבֹנוֹת לְהַנְשֵׂא לְגִבְרָא • וְאַכ' לִמָּה אֲסַכַּע בְּמִים שְׁאִין לָהֶם סוּף
 וְתִשָּׂא אֶשְׁתִּי אֲסוֹר' • עֲבֹנָה כָּל יְמֵיהָ גְּלַמּוּדָה גּוֹלָה וְסוֹרָה • וְתוֹר' הַפִּסְקִי שַׁעֲשִׁיתִי לְהַתִּיר עֲבֹנוֹ'
 אֲשֶׁר לַעֲיֵל גּוֹסֵר' • כִּי הַחֲכָם מֵהַרְר' יַעֲקֹב כֵּן חֲכִיכְ נַפְשׁוֹ בְּצִרּוֹר הַחַי' צְרוּרָה • שְׁלַח אִי כְּתַבְעַל
 זֶה מִכְתִּיבַת יָדוֹ כְּשֶׁמֶשׁ מֵאִירָה • לְכַתּוּב פִּסְקִי עַל דִּין הַעֲבֹנוֹ' אֲסִי יִרְאֶה כְּעִינִי לִנְסוֹת לְהִיתָרָא •
 מִשּׁוֹם תִּקְנַת עֲבֹנוֹת אֲסִי פְּנִים לְהַקֵּל וְלֹא לְחַוֵּס' • וְזַכְנִיָּה' שֶׁהוֹתֵרוֹ וְהֵאֱחָתִּי הִיתָה עֲרִיין
 בַּחֲחֹרָה • וְנִשְׁאֵת לְכַחֲוֹר נַחֲמֵד וּמִכֵּן זָכַר נִתְעַבְרָה • וְהֵם כַּעֲלִי בְּרִיתִי אֲבֵרָהֶם שְׁמוֹנִי לְכַסְשִׁי
 נוֹטְרָה • לִקְח' עַל זִרְעוֹתֵי הַכֵּן כַּשֶּׁהַמִּילָה הַכְּהִיד' • וְכִרּוֹךְ ה' אֲשֶׁר הִפְלִיא חֲסָדּוֹ לִי נִפְלְאוֹתָיו
 אֲסַפְרָה • עַל כִּי הִצִּילֵנִי אֲזִי מִלְּהַקְבֵּר בַּחֲטִינָא וּמֵרָא • וְלֹא הִיָּתָה מִיתָתִי בְּגִהְדּוֹ לְהַאֲכִילִנִי לְרַגִּים
 וּכְעַקְרָבָא וְזִיכּוֹרָא • וְהַסְפְּרִים שֶׁהָיוּ עִמִּי גַּם הֵם נִתְּלוּ מִלִּיגַע כְּמִים בְּגַם גְּדוּל וְאֶדְרִירָא • וּבְכָל
 שָׁנָה כּוֹ כִּיּוֹם קִבְּלָתִי עָלַי תַּעֲנִית כְּתִדְרִיר' • וְאַנִּי וְהַשְׁלֵשָׁה יְהוּדִי עֲשִׂינוּ תַּעֲנִית לְמַחְרָתִי עַל הַנֶּם
 סְקָרָא וְכִטְהָר' • וּבִשְׁכ' דְּרַשְׁתִּי דְּרֵשׁ גְּדוּל עַל הַנֶּם כְּסִקּוּפִיָּא וְאִי כְּדִבְרֵי תוֹר' בְּכּוֹרָא • עַל כָּל חֲסָדֵי
 ה' אֲשֶׁר גִּמְלָנִי אֲנִי לֵה' אֲנִי אֲשִׁיר' • כִּתְּפִלֵּל לֹא יִבָּא אֵינִי אִיְהוּ הַנְּכִיָּא כִּהְקִיץ עִם מִשִּׁיחַ מֵהֶרָה •
 וְנִתְּבַשַׁר בְּגִאוּלָּת עוֹלָמִי וּכְטוֹבָה כְּשׁוֹרָה • וְכַדָּבָר בְּבֵית הַבְּחִירָה • וְכַתְּחִייתִי הַמִּתִּי רַבִּי מַעֲמֹ
 הָאֵר מִיּוֹשֵׁנִי עֶשֶׂר יָקִינוּ כִּתְּפִאֵר' • עַם הָאֲבֹ' וְהָאֲמִיָּה הַקְּבוֹרִים בַּחֲכָרֹן כַּמַּעֲרָה • אֲזִי יִסִּיר מִשָּׁח
 וְגַיִי יִשְׂרָאֵל שִׁיר חֲרָשׁ כְּמִקּוֹ שִׁירָתִי • וְנִזְכָּה גַּם לַחַיִּי הָעֵילָם הַבָּא וּבִרְאֵשׁ כָּל דְּרוֹךְ עֲסָרָה • וּכְכָל
 זְמַן לִיהוּדִים יִהְיוּ שִׁשּׁוֹן וְיִקָּר וְשִׁמְחָה וְאֹרָה • כֹּאֲסִי מוֹכֵן לְמַטֵּת הַחֲכָמִים וְהַקְּהֵלוֹ' אֲנִשִּׁי הַיּוֹם
 וְהַמַּעֲלֹ' דְּבַל חֲתִיב לִבִּי חֲתִיב בְּחוֹלָה אֲבִיָּה • לְחַשְׁבוֹן שְׁחִי אֲבֵרָהֶם הִיוּ יִתְּחִיָּה • כֵּן הִרְבֵּה חֲסִידִי
 עֲנֹ

ענו מאר כמה רר שלמה טריכט צרפתי זל מזרע המאור הצרול רש"י זל יול.
החרוזים רלעיל כאו יען דברתי בחלום בעליות העליונה בתקרא • כשלחן ערוך
 וספסלים בליל שבת כפרשת השירה וכשלח הסידרא • שאלה תשובה בדברי
 תורה • עם אליהו הנביא לטובה הזכירה • סימן החרוזים המחולפי רלעיל במנין ובספיר •
 משלימו כמו הראשון מלעסוק בתורה • לנ נן ערן כתעגונהורא • שם עורה כבודי עורה •
 ונהיה כל אחד שמח ורשן ושמן • כן יהי רטן אמן ואמן :

אלו הן חתימות והלעות • מחכמי ארט • אשר חתמו על ספר ברכ"ח אבר"ה הזה אשר חברתי
 אני אברהם בנמ' הרר שלמה טריכט צרפתי • והשכחים אשר כתב עלי איני כדאי ידעתי •
 אך נכתבו להודיע כי הם משכימים לרעתי :

על דברת פרק עשין פסין • הנה לקחאתו מישרי נסים • אמ' ר' אשור מאי און וחקר
 ותקן משלים • במלס מונב ארנה והנה מלאכי אקי' ט יורדי' ועולים • כינחלה
 היתה תורה רומה לכפישה שאין לה אנו' • ותשכ בפתח עיני' • עד שכא שלמה המלך ועש' לה
 אזנים בכף מאזנים • ובחוקתו לקחלו קרנים • ותקן ערובי חצרות שלא להוציא מרשו' היחיד
 לרשות היחיד חברו • בין איש ובין אחיו ובין גרו • שלא יבא להתיר מרשות ה חיד לר' •
 שהוא איסור מן התורה לקול מחצנים בין משאבים • שם יתנו צדקות ה' כשער בת רכים •
 וגם תקן נטילת ידים לעשות סייב לטהרות וכרתה הול' לים במזמרות • שלא יולולו ברוכבי
 אתונות צחורות • ויבנו לבם ליוצר המאורות • ואלה תולדות אבר'הם :

זמירות שמעתי מבקף הארץ מגבר הוקס על • ויהי ה' אקיו עמו ויעל • להקי'
 אלומות מנהג האשכנזים • היושבים בערים ובפרוי' • כחכם הרזים •
 וכל של אנזים • כהיותם חדשי לבקרים ממתינו לב' על נטילת ידים • לאכילה שבשמים • עד
 באס אל הקדש בכיית הכנסת ומקום תומים ואורים • ולא כהיותם כבתי' סטנים או בחדרי
 חדרים • וגם לא כבתי החנרי' • ויש על המנהג הזה קורא תגר דרך האתר' • ויעב' אבר'הם
 בארץ עד מקו שכן עושין וקורין • עד אלון מורה והנה הוא זורה • בערנה של תורה ברכת
 ובמזרח • וקונן אלה המסה והפתילים • כאיש חיל רכפעלים • באסע' דה ונמיר בתי הנפש
 והפארים ועשה אזנים כיושב על האבנים • למנהג הזה • כי טוב הוא ולא רזה • וכל מליו
 טזה • בתרדמה שוכב כוזה • אשר מחזה שרי יחזה • אבר'הם הוא אבר'הם :

ראשון לניון הנה הוא חכם חדשי' • זקן בא באנשים • הגאון כמה רר אברה'
 ויזיא בן מהר'ר שלמה טריוויש זל ה'ה למשפחה גדולה שכנרפתי'
 תרעתי' שמעתי' וסוכותים אשר הראני בחדר משכיתי אשר
 המציא • וגם הוציא • חשב אפודתו • כספ'ספר וספור כנה עליו ויקף • בשמי ערוגתו • לבטל
 מציאות כל זמורה עם האשכול מקול קורא תגר חדש • חכם נוטה קו תשובתו • על
 המנהג הלו שוכב על נקודתו • במראות הצובאות ובתשובות נחיות • וכלשון תמהר לדבר
 נחות • כנאת השמש בגבורתו • עתקו וגם גדרו חיל אמרי נעימות • עם קשתו דרך כתבונות
 כפיו